

Archy pohody

Akoby tam ostali po dávnej potope liptovského sveta, na ktorú sa z nevysvetliteľných príčin zabudlo. Zjavili sa z hlbín času, ukolísané vodou, vyplavené starou legendou, tíšené blízkosťou tatranských veľikánov. Napokon bez bázne zaborili svoje bruchá do severného brehu Mary. Spočínuli na jej kamenistom brehu – trochu ako spomienka na dediny, ktoré spia pod jej hladinou. Zamyslené, s provami povznesenými nad vodnou hladinou, ktorá sa pred polstoročím rozprestrela v priehlbine času a miesta, medzi chrbtami Západných a úpäťm Nízkyh Tatier. Nevyvyšujú sa, a aj tak sa majestátnosťou vyrovnajú krajine, ktorá ich so samozrejmosťou pojala do svojho obrazu.

Marína Ungerová

 Objednať predplatné | Objednať si toto číslo
Celý obsah tohto čísla